

השבת של רבינו נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב', סו)
טוב להגיד ולשיר **נַחַּ נַחַּמְּ נַחֲמֵן מְאוּמֵן** לזכות לכל הישועות

שבת חוה"מ ספנות

סוכת דוד ...

השבעה רועים שנכנסין לסקה, הם השבעה צדיקים, שעל ידם נמשך ונתגלה עיקר קדשת ארץ ישראל, עד שביום השביעי אז הוא נגד דוד המלך, שעיקר הסכה הוא שלו, בחינת "סכת דויד", כי הוא זכה לגמר כבישת ארץ ישראל בשלמות, וכל זה על ידי שהרבה ברחמים ותחנונים, וחבר ספר תהלים. ועל כן בהושענא רבה, אז אומרים כל ספר תהלים, וגם ספר משנה תורה, שמדבר שם הרבה מקדשת ארץ ישראל. ואז נגמר תקון הערבי נחל, שהם הפושעי ישראל ועל כן נוטלין אותן אז לבדם, כי זה עיקר שלמות תקונם, שהצדיק מקשר את עצמו עמהם ומגלגל עמם בדרכים נפלאים עד שזוכה להטות לבבם אליו יתברך, עד ששבין מעצמן ובבחירתם לה' יתברך. ועל ידי זה דייקא נשלם היחוד בשלמות בשמיני עצרת, שזה בחינת כבישת ארץ ישראל. ועל כן מגדלין השמחה אז, כי צריכין לעלות לארץ ישראל בשמחה, בבחינת 'שתעלנו בשמחה לארצנו' (הלכות דברים הנוהגים בסעודה - הלכה ד', אותיות יג יד טו לפי אוצר היראה - אלול, ראש השנה..., אות כו).

... חדש עלינו שנה טובה ...

צריך האדם לידע ולהאמין שהשם יתברך עושה חדשות בכל עת, ואין יום דומה לחברו, מכל שכן שאין שנה דומה לחברתה, ובכל יום, בפרט בכל שנה ושנה, מתחדש הכל לגמרי, ובודאי יגמר השם יתברך והצדיקים מה שהתחילו; ואם בתוך כך עובר עלינו מה שעובר בכלל ובפרט, והסטרא אחרא והבעל דבר מתפשט לארץ ולרחב בכל פעם, אף על פי כן השם יתברך עוזר לנו בכל יום, ובפרט בכל שנה, שאנו מקבלין קדשת ראשהשנה ויום כפור עד שמחת תורה. ואז מסיימין התורה וחוזרין ומתחילין אותה, ונגמר בכל שנה תקונים חדשים לכל אחד באופן שיוכל כל אחד להתחדש לטובה תמיד, ובלבד שיאמין בהאמת, שהשם יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, בפרט בכל שנה ושנה, עד שסוף כל סוף יהיה נגמר התקון בשלמות על ידי משיח צדקנו שיבוא במהרה בימינו (הלכות ס"ת הלכה ד, אות ח).

... ענני כבוד ...

על ידי קדשת הסכה הקדושה אנו ממשיכין עלינו קדשה עליונה, שגם בכל השנה כלה בכל עת שיוצאין מהבית לחוץ הן לפי שעה קלה, הן כשיוצאין באיזה דרך ממש, קרוב או רחוק שאז יגן עלינו קדשת הסכה, שהיא בחינת ענני כבוד שהגנו על ישראל בעת שהלכו בדרך במדבר, שעל ידי זה יהיה הדרך והטלטול שיוצאין חוץ מהבית לפעמים, יהיה הכל לטובה, הינו שיוזכה על ידי זה שיתחדש לטובה קדשת מחו ודעתו, שרק בשביל זה מסבב השם יתברך עם האדם שיצטרך לפעמים להטלטל בדרכים, כמבאר בפנים (הלכות ס"ת הלכה ד, אות כג).

... שמיני עצרת ...

אחר סכות עושין שמיני עצרת ושמחת תורה, ואז מסיימין התורה ומתחילין אותה מחדש, כי על ידי כל התקונים שעסקנו בהם בימים הללו, על ידי זה אנו מצירים אותיות התורה לטוב בבחינת סם חיים, כדי שכל התורה שעסקנו בה בשנה העברה, וכן מה שאנו מתחילין לעסק בה מעתה מחדש, יהיה הכל מצטרף ומצטייר תמיד רק לטוב ולחיים ולשלום, שזה תקון כל העולם, כי כל העולם ומלואו מתנהג ומתקיים רק על ידי התורה, וכפי הצירוף שאנו מצירפין ומצרפין אותיות התורה על ידי ההבלים והכסופין שלנו כני"ל, כמוכן מתנהג העולם. ועל כן נקרא שמיני עצרת, כמבאר בפנים (הלכות אומנין - הלכה ד, אות יט).

מכתב

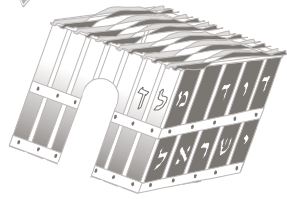
(ספר אבי הנחל ב' - מכתב ל', המשך)

... עיקר שלמות קיום התורה, הוא על-ידי הנחל נובע. אין לנו שום נחמה על הגלות והחשך שעובר עלינו, כי אם בזכות וכח תורתו ושיחתו הקדושה של רבנו הקדוש והנורא, זכר צדיק לברכה, "זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו וכו'". גדולים מעשי ה', אשר עשה עמנו בדור הזה, שזכינו להיות בחלקו הקדוש, לבלי להתנגד עליו חס ושלום. חלילה לנו מלשכח חסדיו הנאמנים שעשה עמנו, עצות עמקות ונפלאות כאלה, התגלות התורה כזה, אשרי האוזניים השומעות מזה, כי לא נשמע כזאת מעולם וכו'.

כל המחלקת שחולקים על הצדיק האמת, הכל הוא על-ידי גאות של המנהיגים המפרסמים של שקר, ועל-ידי זה הם מרחיקים נפשות ישראל מלהתקרב לצדיק האמת, שעל-ידי זה נטלה המלכות והממשלה מישראל ונתנה לעכו"ם והרשעים שמקבלים המלכות ומושלים עלינו חס ושלום. כל זה נמשך על-ידי המחלקת על הצדיק האמת שעל-ידי זה פוגמים בכבודו שעל-ידי זה עיקר הגלות. אבל ה' לא יעזבנו בידם, אדרבא, על-ידי זה דייקא מכניע אותם לגמרי ומוציא את ישראל מרשותם, כי כל מה שהקליפה קשה וחזקה ביותר - בהכרח שתרד הקדשה הגבוהה לשם יותר ויותר ותהיה שם בגלות יותר, עד שתתגבר בגדל כחה על-ידי זה דייקא ותכניע אותה ותשפילה, כמו שהפילה אסתר את המן הרשע וסיעתו דייקא על-ידי זה שנלקחה לבית אחשוורוש, שזה בחינת "עת אשר שלט האדם באדם לרע לו".

עיקר התגברות היצר הרע הוא על-ידי מחלקת, וזה עיקר עסקם והשתדלותם של השדן יהודאין, לבלבל ולעקם לב ישראל, להרבות מחלקת, ולהתלבש עצמן במצוות הרבה שלהם, שמכניסין בלב כל הנוטה אחריהם, שחברו נטה מהאמת ושהוא שונא לו ועל-כן מצוה גדולה

סוכת ולולב

ז' אושפיזין

להדפו ולרדפו עד הנפש, וכיוצא באלו הטעויות והסברות המזיפות שלהם. והעיקר מתגברין עצמן השדן יהודאין, הלומדים ותלמידי חכמים שאינם שלמים, עד שנתעקם לבם על הכשרים האמתיים ומתיירים ומצוים להדפם ולרדפם, כי חותרים למצא בהם חסרונות ופגמים וכו' עד שנעשה אצלם מצוה לרדפם חנם, וזה "למי מדנים למי שיי"ח", ראשי תיבות חכם שד יהודי, שממנו כל המדנים והריב והמחלקת.

כשאדם נופל למקום שנופל, אפילו אם נופל לדברים מגינים מאד שהם בחינת מקומות המטנפים, ואפילו מי שנופל חס ושלום לספקות והרהורים ומהרהר אחר ה' יתברך, אף-על-פי כן "אין שום יאוש בעולם כלל". אף-על-פי שנדמה לו שבמקומו אין נמצא שם ה' יתברך כלל חס ושלום, מחמת שנופל למקומות מטנפים כאלו רחמנא ליצלן, אף-על-פי כן יחזק ויתאמץ ויתגבר מאד לדרש ולבקש ולחפש אחר כבוד ה' יתברך. וכששואל ודורש ומבקש אחר כבוד ה' יתברך, ומצטער ומתגעגע וצועק לה' יתברך ונכסף לחזור אליו, אף-על-פי שאינו יודע שום דרך ונתיב ועצה ותחבולה איך אפשר לעלות ולחזור ממקומות כאלו הרחוקים מה' יתברך כל-כך, אף-על-פי כן על-ידי הבקשה והחיפוש בעצמו שמחפש ומבקש את ה' יתברך איה מקום כבודו, על-ידי זה בעצמו עולה בתכלית העליה בבחינת "ירידה תכלית העליה", וזהו בעצמו תשובתו ותקונו. כי על-ידי הירידה שיש לו, על-ידי זה הוא מחפש ומבקש איה

ואמת מחלב ...
ופיין אכ מה ...

מקום כבודו, ועל-ידי זה כשזוכה לבקש ולחפש היטב, אז זוכה לעלות בתכלית העליה לבחינת 'איה', שהוא שרש הכל וממשיך משם חיות חדש. וכל זה בכחו של הצדיק האמת, כי לולא כחו הגדול לא היה לנו כח אפילו לחפש ולבקש כלל, וחס ושלומו היינו נתבעין.

עצרות ותפלות

(עצרות המבוררות – חג הסוכות, ח-ט)

על ידי מצות נטילת לולב ומיניו, היינו על ידי קיום כראוי של מצות לולב בימי חג הסוכות, זוכים לדעת אמתית, לדעת באמת שמלא כל הארץ כבודו. היינו שזוכים להאמין באמת, שהשם יתברך מצוי בכל מקום ועם כל אדם, רואה תמיד את מעשי האדם, שומע תמיד כל דבור שיוצא מפיו ויודע מחשבותיו. וכשזוכים כל זאת באמת, בוודאי נוהרים מאד מעשות רע, הן במחשבה הן בדבור הן במעשה. על ידי מצות נטילת לולב כראוי גם זוכים לדעת ולהאמין, שאלקותו יתברך מצויה אפילו בכל לשונות הגוים. היינו שכאשר מקשיבים כראוי ללשונות הגוים, שומעים בהם רמזים רבים של מוסר ומתעוררים ליראת שמים, כידוע מהבעל שם טוב הקדוש זכרונו לברכה, ומעוד אנשי אמת, שהתעוררו ליראה ולאהבה דקדשה, על ידי כמה מלים מלשונות הגוים. גם על ידי המצוה הנזכרת למעלה, זוכים להתקרב להשם יתברך אפילו מן המקומות הרחוקים ביותר, וזוכים לקשר את הדעת האמתית אל הלב. היינו שזוכים על ידי הדעת האמתית של המח, להכניע את התאוות והמידות הרעות של הלב, וזוכים לאהב את השם יתברך באהבה אמתית. גם זוכים להרגיש את אור האמת של הצדיקים שהם נעלמים ומקסים מן העולם, ואור האמת שבתורה, שהוא גנוז מן העולם, ועל ידי זה מתרבה השלום בעולם.

על ידי הבכיות שבוכים לפני השם יתברך בימים הנוראים, מחמת תשובה ויראת השם אמתית, זוכים לאתרוג כשר ונאה, וכמה שבוכה יותר, זוכה לאתרוג נאה יותר לחג הסוכות.

... וזכנו לאתרוג נאה בחג הסוכות הקדוש, שיהיה לנו אתרוג נאה וכשר באמת ומקדר בכל מיני הדור, ולולב והדס וערבה כשרים ונאים ומקדרים, וזוכה לקים מצות נטילת ארבעה מינים בזמנו בתכלית השלמות בקדשה ובטהרה גדולה ובאהבה וביראה בשמחה וחדוה רבה ועצומה, ואזכה לומר הלל שלם בכוונה גדולה באמת עם כל הארבעה מינים והושענות, ולנענע כל הנענועים הקדושים ולהקיף ההקפות הנוראות, והכל באהבה וביראה ובשמחה רבה ועצומה בכוונת הלב באמת ובדבקות נפלא ובהתלהבות גדול לשמך הגדול והקדוש והנורא באמת ובתמים כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים, ואזכה על-ידי הנענועים להמשיך הארה מהמוחין שבראש לתוך הששה קצות ומשם יהיו נמשכין המוחין לבחינת מלכות, ויתגלה מלכותך לעין כל, וזוכה להודיע לבני האדם גבורותיך וכבוד הדר מלכותך, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו יתנו כבוד והדר למלכותך (לקוטי תפילות ב' – מתוך תפילה נז).

סיפור

(ספר ימי מוהר"ת חלק ב' – סימן פ)

... אחר כך הדלקנו אש, והתחלנו לבשל תרנגולת שהיה עמנו לכבוד שבת-קדש ואחר כך בערך איזה שעות בא הקפיטאן ומצא אותנו, והסביר לנו פנים וירדנו עמו לתוך הבית ובא עם עוד איזה אדון מספינה אחרת ותכף שאל הקפיטאן אותנו היכן האחרים השבתי לו על ר"א, זהו האיש שבא עמי ענה ואמר הלא עוד שני אנשים מחיבים לבוא ומעשה שהיה כך היה, כי הסרסור ר"א מאדעס בעת שדבר עם הקפיטאן לשכר הספינה בשבילנו, שאל אותו הקפיטאן כמה אנשים יהיו, השיב לו ר"א ארבע אנשים יהיו, כי היה סבור שישעו עוד שני אנשים מאדעס, אבל לא נסעו ואחר כך כשנגמר המקח עמו חמשים רובל בעד נפש, לא דברו בפרוש אם יהיו ארבעה דוקא או שנים ונתתי לו אדרוף וכשחזרתי לביתי לאדעס התחלתי לחשב אולי יקפיד הקפיטאן שיהיו דווקא ארבעה וצויתי לשאול את הסרסור על-זה והשיב הסרסור שאין זה קפידא כלל ואחר כך ביום חמישי למחרת, כשחזרתי והלכתי אל הספר וסלקתי כל המאה רובל להקפיטאן ונתן לי קוויטל [פתק], גם

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס" = בנק הדואר, חשבון 7-2255-89

כן לא נדבר שום דבור מזה כלל ואחר כך חזרתי ושאלתי בעצמי את הסרסור אולי יקפיד שיהיו ארבעה, ושחק ממני ואמר שלא יקפיד כלל רק שכרנו לנו מקום בעד מאה רובל רק הסרסור דבר מה שדבר כדרך הסרסור ודבר הקפיטאן עמנו כבעס קצת, והיה לי יסורים גדולים מזה, ענה ואמר הקפיטאן הייתי סבור שתבואו ארבעה אנשים, והייתי נוטן לכם כל הבית פנוי, ועכשיו לא באתם רק שנים עניתי לו הלא בלא זה הבית צריך להיות פנוי בשביל אדוני ענה ואמר בשביל די מקום מטתי העומד בבית במחצה המפסקת שם, וכל הבית הייתי טוען חטים כמו בשאר הספינה עניתי לו גם עתה הרשות בידכם לטען הבית בחטים רק שיהיו לנו איזה מקום בעלמא ללון שם ושתק.

והיה לי פחד גדול מזה כי הייתי מתירא שלא יעליל עלי לתבוע אותי חס ושלומו עוד מאה רובל בחנם, בעד השני אנשיו שלא באו כי חשבתי בדעתי שיטען שעכשיו אין לו עוד חטים לטען בהבית כי באותה השעה כבר נגמר טעינת הספינה אבל לא רציתי לטען עמו הרבה, וגם כי בלא זה איני יכול לדבר היטב, אפילו בלשון רוסייה, וגם הקפיטאן לא היה יכול לדבר היטב ודברנו יחד כמו להבדיל שני עמי הארצות העוסקין בהלכה יחד שאין אחד מבין הטעות של חברו...

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

שיחות

... [האבא אמר לי]

"מי ייקח אותך לחתן? לא יהיה לך אישה, לא יהיה לך בנים, מה אתה עושה? מדוע אתה עושה, אתה לא מרחם עלי?..."

...אני לא מבין איך אני חי ויושב כאן, לא היה לי לחם, בלי לחם אי אפשר לחיות, לא היה לי לחם ולא היה לבנים, היה לי עשרה בנים, ואין לי לתת להם לחם, בשביל שאני נעשיתי ברסלב, לא על חינם... אני לא מדבר חס ושלומו גוזמאות... אני הייתי צריך לחם לפני שבעים שנה, לא היה אף אחד שייתן לי לחם בשביל הילדים, אני נמצא פה חי בלי לחם, והילדים הלכו לעבודה ולא היה להם לחם, לא היה להם, לא היה בבית לחם, ברסלב! ברסלב! יותר טוב שימות,

ולא להיות ברסלב...

... הגוי אין לו שום עצה לקנות דירה בארץ ישראל, מוכרים רק ליהודים, לגויים לא, רק אם הוא רוצה להתגייר, אז יכול לקנות, בירושלים ובכל ארץ ישראל אין לגויים שום דירות ושום קשה, אנחנו יכולים לעשות כל החוקים שאנחנו רוצים, אצלנו החוק לא למכור לגויים, רק ליהודים, יהודי שימכור לגויים, אין הקניין גמור, אפס, אין מוותרים לו... הוא יבוא, יאמר: "אני אתן לך כמה כסף שאתה רוצה..." "לא, אתה גוי! שים כל הכסף שבעולם, לא מוכרים". רק כשמתגייר יש לו זכות לקנות...

...פתאום, ביום אחד, כבשנו ארץ ישראל, בלי מדינה וכלי כסף, בלי נשק, אי אפשר להכחיש, דירות בירושלים הם מתפלאים, והם לא יכולים להגיד כלום, לא יכולים ללחום, אנחנו כבשנו, זה ארץ שלנו, הם באים לישראל והם רואים שהם כולם אינם כלום, רק העיקר ארץ ישראל, הבית המקדש, ירושלים, ארץ ישראל, היהודים והתורה, הם רואים, הם מרגישים, שרק אנחנו הבעל הבית של העולם, האמת, התורה... גם החילונים, גם היהודים החילונים הם רואים. מה זה? {כבשו} ארץ ישראל, איך הם עשו? כל העולם היו מתנגדים לישראל שייכנסו לארץ ישראל, האנגלים שמרו הים שלא יבואו יהודים לישראל, האמריקנים וכולם, כל העולם: "ישראל לא, יהודים לא, יהודים לא". אבל גם ברסלב, אמרו כולם: "לא, ברסלב לא, יש חסידים, יש אדמור"ים, אבל ברסלב לא".

...רק ברסלב, רק התורה, יהודים שומרי תורה, הם העולם...

שבת שלום והג שמח!...

מערכת עלונים קודמים: 054-8429006 / 054-8484486 / ד.ת. 220 כוכב יעקב

ארכיון עלונים קודמים: www.nanach.org/parsha

אימייל - מנוי חיים: Shabat.Breslev@gmail.com

סידוכי מצוה: 002-5824048 (13:00-15:00)